

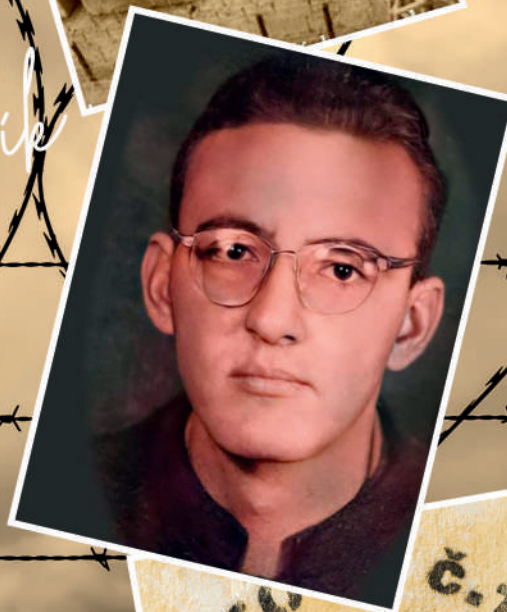
VINCENT
VINČAS

*12.2.1928
+27.12.1965

Ján Havlík

Cislo 4
Marec 2024

INFORMAČNO-FORMAČNÝ
OBSAHIK
VINČENSKÉJ RODINY

Obsah

- 03 Editoriál
- 04 "Ty buď dnes archou,
ktorá nesie Krista..." (DKL)
- 07 Stojí za to byť verný Kristovi
(CM)
- 11 Hospic Milosrdných sestier v Trenčíne
(SMVS)
- 14 NZ SKL predstavuje misijné dielo v Kru-
pine: Domov sociálnych služieb „Nádej“
- 16 ZMM žije Jankom naplno
už od roku 2018
- 18 Rozhovor s Magdalénou Boledovičovou
„Matku Terezu som si vždy vážila“ (SVDP)
- 21 Detský kútik
Janko Havlík - mučeník a misionár
- 25 Socka. Alkáč. Bezďák.
(DEPAUL)
- 28 10. výročie MiSeVi Slovakia
- 30 V spoločenstve je sila...
(ZZM)
- 33 Aj my!
- 35 MUKL číslo A 011 355
- 38 Stalo sa vo Vincentskej rodine
- 42 Adoptuj si posteľ, Pridajte sa k nám
- 43 ZMM darujte 2%
- 44 SMVS inzercia, MiSeVi darujte 2%
- 45 Darujte 2% Domov sociálnych služieb
„Nádej“
- 46 BPH 2024

Uránový nápravno - výchovný tábor Bytíz u Příbrami

VINCENT V NAS – informačno-formačný občasník Vincentskej rodiny

Redakcia: P. ThLic. Tomáš Brežani, CM (šéfredaktor), Bc. Silvia Lehutová ZMM (zástupca šéfredaktora),

Sr. Ing. Rút Labudová, SMVS, Mgr. Katarína Stasová MiSeVi

Grafická úprava: Sr. Bc. Bohumíra Semková, DKL

Jazyková úprava: Sr. Mgr. Martina Telehaničová, SMVS

Kontakt: redakcia.vrs@gmail.com

Vydáva: Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul vo vydavateľstve VINCENTÍN, ul. Sv. Vincenta 1, 821 03 Bratislava

Tlač: VARIŇSKA TLAČIAREŇ

Určené pre potrebu Vincentskej rodiny / Vychádza dvakrát za rok / Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov /

Použité fotografie spĺňajú požiadavky GDPR

Imprimi potest: P. ThLic. Tomáš Brežani, CM, provinciálny predstavený Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul,
Bratislava 08.09.2022, č. 135/2022

ISSN 2730-0366

P. Tomáš
Brezani, CM

provinciálny predstavený Misijnej spoločnosti

Editorial

Drahí priatelia!

Celá naša duchovná rodina sv. Vincenta dostala od pápeža Františka krásny dar. Tesne pred Vianocami, dňa 14. decembra 2023, totiž schválil dekrét o mučeníctve božieho služobníka Jána Havlíka a tým rozhodol, že bude zapísaný do zoznamu blahoslavených.

Je to veľká vec pre jeho blízkych príbuzných, pre obec Dubovce, z ktorej pochádza, pre Misijnú spoločnosť v ktorej sa chcel stať kňazom, ako aj pre Cirkev na Slovensku. Samotnej slávnosti blahorečenia bude v Šaštine v sobotu dňa 31. augusta 2024 predsedáť kardinál Marcello Semeraro, prefekt dikastéria pre kauzy svätých.

Nasledujúcich šesť mesiacov budeme spolu s prípravnou komisiou intenzívne pracovať, aby sme všetci mohli čo najlepšie prežiť túto udalosť. Ako jedna rodina. Spolu s generálnym otcom a vzácnymi hosťami zo zahraničia.

Preto Vás už dnes pozývam do Šaština, ako aj na všetok sprievodný program a budem rád, keď moje pozvanie prijmete. Je to príležitosť, ktorá nás opäť môže vzájomne spojiť. Kde môžeme ukázať silu charizmy sv. Vincenta de Paul a dať o sebe vedieť.

Bude vzácné, ak s nami prídu aj tí, ktorým slúžime. Bude krásne, ak sa podarí odkryť možno doteraz skryté talenty, ktoré sú v našich radoch.

Blahorečenie je udalosťou, ktorou by sme mali všetci žiť naplno, už teraz. A aj vďaka póstnym zamysleniam s myšlienkami Janka Havlíka je to o čosi ľahšie. Môžeme ho spoznať trochu viac do hĺbky jeho duše a spolu s ním sa pripraviť na tohtoročnú Veľkú noc.

Rôznych aktivít, či projektov bude zo dňa na deň pribúdať. Po knihe dona Luscoña – Ján Havlík - celkom milý, sa môžeme tešiť aj na dokumentárny film. Ak budete pozorne sledovať novú internetovú stránku www.janhavlik.sk dozviete sa o všetkom, čo sa ešte pripravuje. A bude toho pozhliadnane. Určite sa je na čo tešiť.

Budem rád, ak mesiace, ktoré nám ostávajú do blahorečenia, využijeme aj na duchovnú prípravu v našich komunitách, spoločenstvách, rodinách. Aby to bol pre nás čas milosti. Prosím o modlitby a obety za všetkých, ktorí na tom s plným nasadením pracujú a teším sa, že mnohí z nich sú z našich radov.

Dostali sme krásny dar v Jankovi, ktorý je mučeníkom vernosti. Urobme, čo je v našich silách, aby tento dar nezostal nepovšimnutý.

JÁN HAVLÍK

mučeník vernosti

„TY BUĎ DNES ARCHOU, KTORÁ NESIE KRISTA..“

Štvrtok pred 4. adventnou nedeľou bol už plný priprav na približujúci sa Štedrý deň, ktorý sa uplynulý rok slávil na sklonku spomínanej 4. adventnej nedele.

Celé adventné obdobie bolo pre mňa ozajstnou prípravou spájajúcou sa s hlbokým tichom, volaním či pobádaním k zotrvaní s Pánom v modlitbe, prehľbovaniu vzťahu s Ním, prinášajúc mnohé zázraky a prekvapenia.

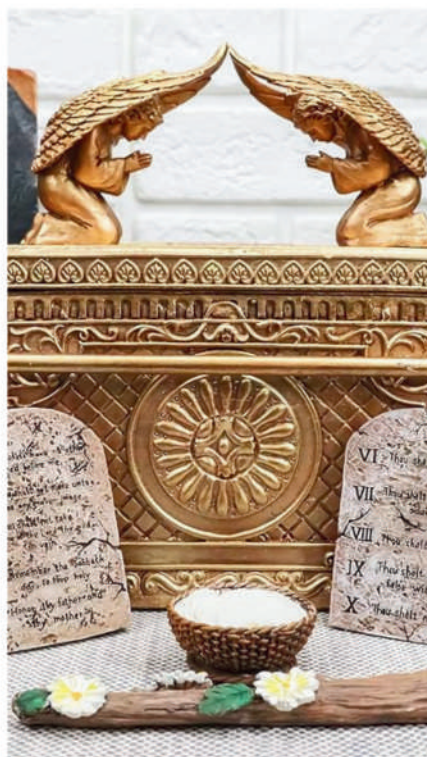
No práve v tento deň som zažila trpkú skúsenosť vlastného zlyhania v mojej službe starostlivosti o moju nevidiacu mamku. Keď som pred večerou už po tretikrát „**pila z kalicha horkosti vlastnej slabosti, zlyhania, nedostatku ochoty milovať v službe a slúžiť v láske**“, vo svojom vnútri som hlasne zakričala: „*Ja musím odtiaľto aspoň na hodinu vypadnúť!*“ Vo svojom vnútri som sa hneď rozhodla, že po večeri tak urobím.

Ako plynul čas večere, jedna zo spolusestier nám rozprávala o istom 26-ročnom mladíkovi bez domova, ktorý **ako 3-ročný stratil pri autonehode v jednom okamihu oboch rodičov a štyroch súrodencov**, pričom on sám jediný spomínanú autonehodu prežil, keď preletel oknom auta, a tak sa zachránil. Zvyšok života strávil v detskom domove s dvomi bratmi, ktorí pri autonehode neboli. Dnes je na ulici, tlačí pred sebou nákupný vozík s celým svojím imaním. Sestra, oslovená jeho príbehom, bola rozhodnutá, že mu v nasledujúcich dňoch pomôže nájsť miesto, kde by ho prichýlili.

Po večeri, keď som dokončila všetko potrebné v jedálni a urobila to najnutnejšie pri mamke, som sa vybrala na svätú omšu. **Vonku lialo ako z krhly, mne to však vôbec nevadilo, ale, predychávajúc svoje dnešné zlyhania,** som si to nasmerovala do neďalekého kostola.

Liturgia slova tohto dňa priniesla stať z Evanjelia sv. Lukáša 39 – 45 verš jeho 1. kapitoly: „*V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu...*“

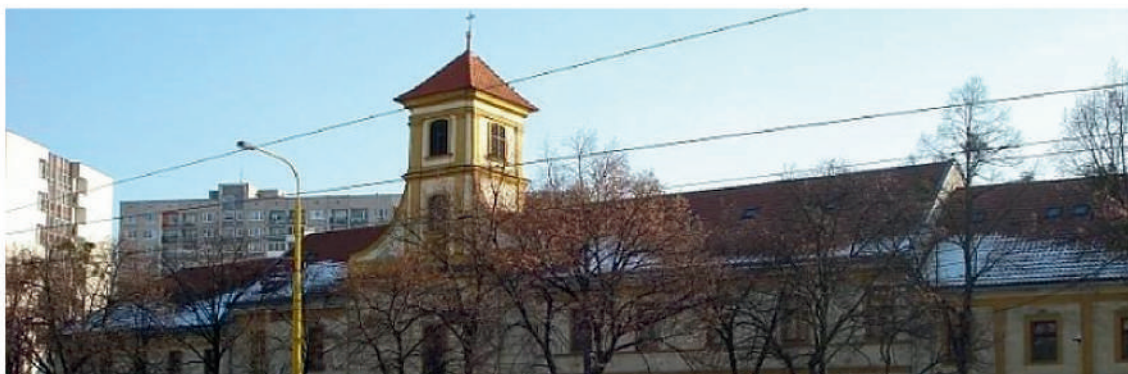
V kázni **zaznievali slová kňaza o starozákonnej arche**, ktorá obsahovala tabule Zákona napísané Božou rukou, mannu a Áronovu palicu, ktorá mala v živote Izraelitov veľmi významné a dôležité miesto. Premostením týchto myšlienok **upriamil našu pozornosť na novozákonnú archu - Pannu Máriu - nesúcu živého Krista pod svojim srdcom**, ponáhľajúcu sa pomôcť tete Alžbete. Toto **vzájomné prepojenie vyvrcholilo výzvou, ku ktorej nás kňaz pozval:** „*Dnes ty buď ARCHOU, dnes ty nes živého Krista všade, kam pôjdeš!*“

Priznám sa, **plná svojej slabosti, ostala som hlboko zasiahnutá týmito slovami. Bol to Boží dotyk v Božej chvíli!**

Slávenie svätej omše pokračovalo ako zvyčajne, keď po niekoľkých minútach „niekto viac hlučný“ vošiel do kostola. Nebolo hneď celkom zrejmé, o koho ide, ale až **po slovách „ved som sa sem prišiel pomodliť“ som pochopila, že to bude niekto z našich pokladov – chudobných.** Bolo možno vnímať rozruch, zamykanie dverí vedúcich k sakristii. No až pri podávaní rúk na znak pokoja som zbadala, ako sa niektorí ľudia odťahujú, aby nášmu návštevníkovi nemuseli podať ruku. Keď sa načiahol aj ku mne, uvidela som mladého človeka so skrivenými ústami, zraneným okom a nohou ťahajúcou za sebou.

Vedela som, že „musím“ ísť za ním, ale **vedomá si toho, že som prázdna a zároveň plná seba, uvedomila som si, že toto zvládnem až po svätom prijímaní, keď za ním nepôjdem sama, ale so živým Kristom v srdci.** Prijala som teda Svätostného Krista a vykročila s naším návštevníkom von z kostola.

Keď sme vyšli pred kostol a videla som tam odstavený nákupný vozík plný jeho imania, **pochopila som, že je predo mnou človek, o ktorom rozprávala sestrička pri večeri.**

Keďže nemohol poriadne dostupovať na nohu, podopierajúc ho a zároveň tlačiac vozík sme sa vydali na cestu. Lejak neustával, a my sme z kroka na krok a zároveň „zoznamujúc sa“ po malých krokoch smerovali k nám. Dozvedela som sa, že ho zbilo niekoľko chlapov, odtiaľ tie zakrvavené ústa i ostatné zranenia. Neustále opakoval: „*Sestra, ja nie som zlý človek! Prečo mi to urobili? Prečo sú ľudia zlí?*“ Snažila som sa ho udržať na nohách a zároveň mu odpovedať na jeho opakujúce sa otázky. „*Viem, že nie ste zlý človek a ani si to nemyslím. V každom človeku je kus dobra, ale aj zla. Záleží na každom z nás, čomu dovolíme, aby v našom živote víťazilo. Ale Boh je nad všetkým. Boh môže zmeniť naše srdce,*“ hovorila som mu.

Tu sa z jeho úst vydral výkrik: „*Boh toto môže naozaj urobiť? Môže Boh naozaj zmeniť moje srdce?*“

V tom istom okamihu, ako kládol tieto otázky, som si uvedomila, že mu musím na ne odpovedať. Hlavou mi preblesklo, že ak má byť moja odpoveď pravdivá a presvedčivá, musím si ju zodpovedať najprv ja sama. „*Môže Boh zmeniť moje srdce? Verím tomu ja sama?...*“ V hlave sa mi vynárali ďalšie otázky: „*Kde by bol teraz tento človek,*

keby mal to, čo mám ja? Vážim si to, čoho sa mi dostáva v tak bohatej miere?...“

Ďalšie **naše putovanie poznačili pády, kde sme spolu vstávali i nechali si pomôcť „okoloidúcim Šimonom“.** Keď už neďaleko nášho domu spadol po tretíkrát a zostal ležať na chodníku, rozhodla som sa zavolať na pomoc sestričku, ktorá nám po chvíli prišla naproti. Premočení do nitky sme dokráčali k nášmu domu, kde som ho už zverila sestričke, ktorá mu dala napiť a pomohla mu uložiť sa a zabalila do teplej deky. Ja som sa zasa poponáhľala uložiť na odpočinok svoju mamku.

Ráno po svätej omši som ho zazrela sedieť pri dverách klepúceho sa od zimy držiac v ruke teplý čaj i raňajky. Sestrička mu priniesla suché šaty, aby sa mohol prezliecť a zahriať.

Keď som sa po raňajkách za ním vybrala pozdraviť ho, okrem iného som sa ho spýtala: „*Pamätáš si na včerajšiu cestu z kostola k nám?*“ On zahanbene zavrtil hlavou a povedal, že si zo včerajšieho večera nepamätá na nič.

Tu som pochopila, že on tam bol včera večer kvôli mne a nie ja kvôli nemu! Pochopila som, že to bola lekcia, ktorú mi skrze kňaza i skrze tohto chudobného sprostredkoval Boh!

KTO BOL V SKUTOČNOSTI TYM PRAVYM CHUDOBNÝM, ON ALEBO JA?

Sr. Bohumíra Semková, DKL

STOJÍ ZA TO BYŤ VERNÝ KRISTOVI

Rozhovor s vicepostulátorom procesu blahorečenia Janka Havlíka
p. Emilom Hoffmannom, CM

CELÁ VINCENTSKÁ RODINA NA KONCI UPLYNULÉHO ROKU S RADOSŤOU PRIJALA SPRÁVU O ROZHODNUTÍ SVÄTÉHO OTCA FRANTIŠKA ZAPÍSAŤ SEMINARISTU MISIJNEJ SPOLOČNOSTI JANKA HAVLÍKA DO ZOZNAMU BLAHOŠLAVENÝCH. VIAC O TOMTO PROCESU A O SAMOTNOM JANKOVI NÁM V ROZHOVORE POROZPRÁVAL VICEPOSTULÁTOR PROCESU BLAHOŘEČENIA P. EMIL HOFFMANN, CM

Páter Emil, vysvetlite nám, ako presne prebieha proces blahorečenia, aké sú základné predpoklady na vyhlásenie človeka za blahoslaveného?

Blahorečenie je úkon, keď buď Svätý Otec, alebo ním menovaný delegát vyhlási Božieho služobníka za blahoslaveného. Je to akt, ktorým pápež dovoľí, aby sa Božiemu služobníkovi preukazoval verejný cirkevný kult na istom území a predpísanými spôsobmi, napr. v diecéze, ktorá proces viedla alebo aj v celom národe, do ktorého Boží služobník patril, alebo v určitej skupine veriacich, napr. v reholi. Tomuto predchádza proces blahorečenia podľa presných smerníc vydaných Svätou stolicou. Po začatí procesu sa môže oficiálne používať označenie Boží služobník. Skúmajú sa rôzne aspekty jeho života. Vo fáze zbierania dôkazov a dokumentov sa musia predstaviť všetky, žiaden z nich, hlavne taký, ktorý by mohol byť na prekážku blahorečenia, sa nesmie zlikvidovať. Nestačí mať zozbierané dokumenty, ale podstatné je, aby v Bo-

žom ľuďe bola prítomná živá, spontánna a nepretržitá poveseľ svätosti a mučeníctva. V procese sa môže ísť po dvoch líniách. Prvou je línia mučeníctva, druhou je línia hrdinskosti čnosti. V prípade Jána Havlíka sa proces blahorečenia uberal po línii dokazovania materiálneho a formálneho mučeníctva, teda, že Ján Havlík bol zadržaný, odsúdený a väznený z nenávisťi voči katolíckej viere, teda in odiumfidei, bol mučený z toho istého motívu a nakoniec na následky neľudského zaobchádzania zomiera. Svätá Stolica žiada, aby sa hľadali takí kandidáti blahorečenia, ktorí sú hodní a vhodní ako príklad nasledovania, pretože Cirkvev v každej dobe potrebuje takéto vzory. Samozrejme, že nasledujeme Ježiša Krista, ale svätí a blahoslavení nám môžu napomôcť vidieť, ako Ježiša nasledovať v našej dobe, a že je to možné. Nezáleží na tom, v akej životnej situácii sa ocitneme, ale čo s ňou urobíme. V každej situácii sa dá nasledovať náš Pán.

Ktoré udalosti alebo skutky z Jankovho života zohrali hlavnú úlohu v procese jeho blahorečenia?

Čas koncom 40. a v 50. rokoch bol pre Katolícku cirkev na Slovensku časom veľmi náročným, keďže cirkev bola jediná inštitúcia, ktorá nebola ochotná spolupracovať a podriaďiť sa aktuálnej štátnej moci. Akcia K ukončila formáciu v reholiach, sústredila rehoľných študentov v Nosičiach a v Kostolnej na prevýchovu a presvedčanie, aby sa prihlásili do seminára v Bratislave, ktorý už bol pod dohľadom komunistickej štátnej moci alebo primäť ich k odchodu do civilného života a stratíť tak rehoľné povolanie. Väčšina odišla do civilného života, ale v prípade Jána Havlíka bolo kľúčovým momentom rozhodnutie tajne pokračovať vo formácii a v štúdiu, nestrácať čas čakaním na zmenu pomerov. Ako väčšina rehoľníkov aj on odmietol štúdium v centrálnom seminári v Bratislave, rozhodol sa, že bude študovať súkromne a popritom bude mať normálne zamestnanie. Ubytoval sa s ďalšími spolubratmi Nitre, bol tu vytvorený formačný tím. Tajní seminaristi boli prezradení uvedo-

melým zväzkom, odhalení, uväznení a súdení. V súdnom procese v roku 1951 bol Ján Havlík odsúdený na 14 rokov za vlastizradu, za to, že bol agentom Vatikánu.

Podľa zachovaného svedectva rehoľnej sestry Jany Trubenovej, ktorá bola prítomná v pléne na súdnom pojednávaní, Ján Havlík počas pojednávania žiadal: „Prosím slávny súd, aby trest, ktorý chce uložiť tým, čo trpia pre nás, rozdelil medzi nás a mne dal najviac. Bol ochotný sa obetovať za druhých, keby mohol dosiahnuť ich prepustenie. On by zostal sedieť aj za nich, znášať tie nepredstaviteľné ťažkosti, ktoré ho čakali. Druhá vec, ktorá rezonuje aj medzi nami vincentínmi je to, že sa rozhodol byť kňazom, misionárom, vincentínom, ale to mu bolo zabránené. A tak sa rozhodol, že bude misionárom v prostredí, v ktorom sa práve nachádza. Vraavel: „Pripadám si ako na misiách, veď lepšie a náročnejšie pôsobisko by si nemohol želať žiaden misionár.“

V akých životných situáciách či ťažkostiach sa môžeme utiekať s prosbami o príhovor k Jankovi Havlíkovi?

Proces blahorečenia nezväčší ani nezmenší jeho nebeskú slávu, neposkočí vyššie v nebeskom rebríčku medzi oficiálne vyhlásených svätých. Cirkvev po preskúmaní jeho života usúdila, že jeho život, postoje, myšlienky, jeho spôsob nasledovania Krista je pre veriaci ľud hodný nasledovania. Ján mal veľkú túžbu po duchovnom povolaní, po realizácii povolania. Dostal možnosť, aby odišiel zo sústredovacieho tábora

do oficiálneho seminára, po komfortnej ceste ku kňazstvu, ale za cenu zrady svojho rehoľného povolania a tiež aj viery. Je teda mučeníkom vernosti v povolani. Môže byť vzývaný, keď bude niekto premýšľať, akú cestu si zvolíť, a keď nastanú nejaké ťažkosti, pochybnosti v povolani či už ku kňazstvu, manželstvu, do zasväteného života. Môže byť vzývaný ako patrón dobrej smrti, pretože on je ten, ktorý sa až do konca svojho života nestázuje, ktorý už dokonca vie, že prichádza posledná hodina a stále je odovzdaný do Božích rúk. Môže byť skvelým príkladom pre mládež, pretože je to práve mládež, ktorá potrebuje pozitívne vzory, že mladý človek môže byť a má byť vnútorne vzpriameným, hoci doba žiada, aby sa človek skláňal, nemal pevný vzor, smerovanie. Môže byť patrónom nespravodlivo prehladaných a odsúdených, lebo sa roky domáhal spravodlivosti, oslobodenia, vypočutia, prepustenia, a musel vypíť kalich horkosti až do konca, ani deň väzby mu nebol odpustený, odsedel si celý trest. Mnohí sa domáhajú, aby sa ich niekto zastal, ujal sa ich sporu, dopomohol k spravodlivosti. Im bude zvlášť blízky. Je vzorom lásky k nepriateľom. Ján sa nikdy nestázoval na neludské zaobchádzanie. Domáhal sa prepustenia, ale za svojich nepriateľov sa modlil, neponosoval sa, nestázoval sa na stravu, nepohodlie na izbe.

Aký je hlavný odkaz Jankovho života pre našu súčasnú spoločnosť?

V dejinách vyvoleného národa boli udalosti a dlhé obdobia, ktoré sa navonok javili tak, že Bohu sa to celé vymklo z rúk, a že jeho milovaný národ je ponechaný sám na seba. Kde teda bol Boh? Pritom On písal svoj príbeh lásky. To je pohľad viery a spätná reinterpretácia udalostí. Je postojom viery veriť, že ani komunistický režim sa Bohu nevymkol z rúk, ale umožnil očistiť a zošlachtiť pravdivosť mnohých ľudí. Ján Havlík je duchovný syn sv. Vincenta de Paul, otca chudobných. Preňho je praktická láska k blížnym jedinou a jedinečnou cestou uskutočnenia prikázania lásky. Ján chcel byť misijným kňazom, ohlasovať Krista, Boh však mu dal príležitosť byť misionárom vo väzení, byť misionárom laikov, byť svetlom v jáchymovských baniach. Mnoho chlapcov pracovalo v baniach a môžu sa právom pýtať, v čom je Ján Havlík výnimočný. Ján nefáral do baní, aby zarobil peniaze, ale aby si tvrdou prácou odpykal nespravodlivý trest. Jeho poslanstvom môže byť aj to, že čokoľvek sa v živote stane, je dôležité, aby si človek zachoval chrbtovú kosť a zostal verný Kristovi. Janko žil v dobe, keď nepriatelia boli jasní, boli jasne pomenovateľní, mali tvár a spôsoby, zatiaľ čo teraz je tu mix rôznych hodnôt, spiritualít, nasmerovaní, skaza a rozklad tkvie skôr

v relativizovaní toho, čo bolo po stáročia základom a o tom sa ani nediskutovalo: hodnota života, dôstojnosť, Boh, človek, manželstvo, celoživotné zasvätenie, vytrvalosť. Individualizmus a ego je v popredí. Ján Havlík vo vernosti Kristovi, katolíckej cirkvi, vernosti povolaniu môže ukázať, že je to hodnota, ktorá sa síce dnes nenesí, ale ktorá je hodnotou sama v sebe, ktorá sa dobou nemení. Takto môže byť vzorom pre všetkých, mladých či starých v tom, že stojí za to byť verný Kristovi.

Vzhľadom na tradíciu Cirkvi - menovanie niektorých svätých patrónmi niektorej konkrétnej skupiny ľudí - je pravdepodobné, že aj Janko sa stane patrónom niektorej z nich?

Cirkev vo svojej tradícii menovala niektorých svätých za konkrétnych patrónov určitej skupiny alebo povolania, je to skôr výsledkom ľudovej zbožnosti či tradície. Ján nebude vyhlásený pre nejakú konkrétnu skupinu, napríklad patrónom bohoslovcov, mládeže, väzňov či baníkov. Samozrejme, ak si ho baníci či iné spoločenstvá vyberú za svojho patróna, môže sa ním stať. My ešte nevieme, aké bude mať atribúty, ktoré ho budú charakterizovať, takže skôr povzbudzujem k tomu, aby už teraz spoločenstvá veriaciach a rôzne spolky premýšľali nad tým, aby si ho vybrali za svojho patróna.

Janko ani na okamih svojho života neprestal byť verný povolaniu stať sa kňazom - vincentínom. Ako by sa ním mohli inšpirovať bohoslovci či mladá ľudia všeobecne?

Inteligencia a múdrosť sa nemerajú podľa šírky alebo uhlopriečky televízie, ale veľkosťou knižnice. Práve Janko nám ukázal, že štúdium a naberanie múdrosti predkov, a potom jej zakomponovanie do vlastného života je tá pravá cesta múdrosti. A tá múdrosť sa získava aj životnými skúsenosťami, vo vyhni, v ktorej sa to všetko pretaví. Tým môže byť väzenie, choroba, skúška, temná noc. Ján nezískal múdrosť sedením na sociálnych sieťach (aj keď určite - keby ich poznal, bol by ich využil na šírenie dobrej zvesti), ale on bol ten, ktorý bol vhlbený do kníh, do múdrosti predkov, múdrosti svedkov viery, aby nabral čo najviac. Pretože potom, v rôznych životných situáciách, človek už nemôže mať po ruke knihy, ale musí sa spoľahnúť a čerpať z bohatstva vnútra. Jeho príklad je veľkým povzbudením pre študentov, ale i pre bohoslovcov, aby využili ten čas, ktorý im je daný na štúdium, lebo pobyt v seminári je čas milosti, kde sa dá veľa načerpať.

Silvia Lehutová

“...NASLEDUJEME JEŽIŠA KRISTA, ALE SVÄTÍ A BLAGOSLAVENÍ NÁM MÔŽU NAPOMÔČŤ VIDIEŤ, AKO JEŽIŠA NASLEDOVAŤ V NAŠEJ DOBE, A ŽE JE TO MOŽNÉ. NEZÁLEŽÍ NA TOM, V AKEJ ŽIVOTNEJ SITUÁCII SA OCITNEME, ALE ČO S ňOU UROBÍME. A NAOZAJ, V KAŽDEJ SITUÁCII SA DÁ NASLEDOVAŤ NÁŠ PÁN...”

HOSPIC MILOSRDNÝCH SESTIER V TREŇČÍNE

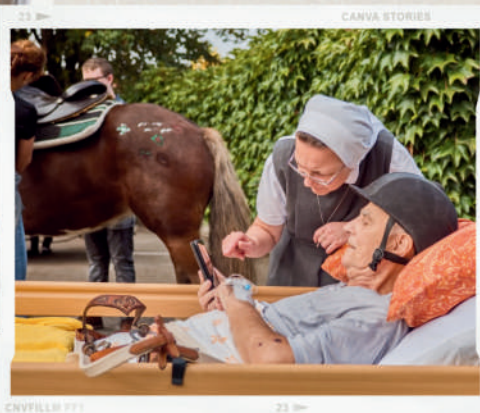
Svätý Vincent bol mužom príhnutým k Najsvätejšej Trojici. Veril, že Boh tak miluje ľudí, že **chce žiť s nimi v hlbokom vzťahu ...**, veril, že **Boh je intímne prítomný v každom človeku.**

Sestry z Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok, **volané Duchom Lásky Boha k trpiacemu človeku začali v roku 2005 slúžiť zomierajúcim a ich blízkym v Hospici Milosrdných sestier v Trenčíne**, vstúpili do tejto paliatívnej služby s vinčentskou charizmou.

Paliatívnu špecializovanú zdravotnú starostlivosť (pallium = ochrana) môžeme nazvať aj ochranná. Chráni pred utrpením, ktoré je prirodzeným dôsledkom pri vážnej, nevyliciteľnej chorobe, ktorá vedie k smrti. Chráni pacienta pred bolesťou fyzickou, psychickou, sociálnou i spirituálnou. Do ochrannej starostlivosti okrem pacienta zahŕňa aj rodinu a blízkych zomierajúceho pacienta.

Víziou Hospicu Milosrdných sestier v Trenčíne je vkladať do služby nevyliciteľne chorých, krehkých ľudí nielen odbornosť špecializovanej paliatívnej medicíny – ale snažiť sa do služby vnášať VIAC ... VIAC blízkosti, VIAC nehy a dobroty, usilovať sa deň čo deň vytvárať pre pacientov prostredie domova, v ktorom sa môžu cítiť bezpečne.

Viac ako 50 členný interdisciplinárny hospicový tím tvoria lekári, zdravotné sestry, ošetrovatelia, sociálni pracovníci, klinický psychológ a psychológ, duchovní otcovia a mnohé pomocné a riadiace profesie. Okrem 11 sestier satmárok ho tvoria aj civilní spolupracovníci i dobrovoľníci hospicu.

Komu a ako slúžime?

Aktuálne poskytujeme v Hospíci Milosrdných sestier špecializovanú paliatívnu starostlivosť nevyliciteľne chorým, ktorých ochorenie progreduje a majú pred sebou už len obmedzený čas života v týchto troch zdravotníckych zariadeniach:

- ambulancia paliatívnej medicíny
- mobilný hospic
- lôžkový hospic

V **ambulancii paliatívnej medicíny** slúžime chorým, ktorí sa ešte liečia, napr. berú paliatívnu chemoterapiu alebo už liečbu ukončili. Môžu ešte prichádzať do ambulancie, ktorá sa nachádza v budove hospícu a náš lekár paliatológ aj s tímom pomáha liečiť problémy spojené s liečbou a ochorením – napr. bolesť, dýchavičnosť, nechutenstvo, nevoľnosť a zvracanie, úzkosť i depresiu.

V **mobilnom hospíci** slúžime v okruhu 30 km od Trenčína nevyliciteľne chorým, ktorí už ukončili aktívnu liečbu a nevládzu už prichádzať do ambulancie, sú doma a doma je aspoň jeden príbuzný, blízky človek, ktorý sa o chorého stará. Náš tím mobilného hospícu prichádza pravidelne do rodiny a pomáha so zvládaním problémov, ktoré prináša pokročilé štádium ochorenia. Tím mobilného hospícu je pre pacienta a jeho rodinu k dispozícii 7 dní v týždni, 24 hodín denne – to znamená, že keď sa stav pacienta medzi našimi návštevami zhorší, príbuzní nám volajú a sestry, lekár poradia po telefóne alebo prídu do rodiny pomôcť.

V **lôžkovom hospíci** slúžime tým nevyliciteľne chorým z celého Slovenska i zo zahraničia, ktorí už ukon-

čili aktívnu liečbu, ktorí nemôžu z rôznych dôvodov zostať doma až do konca. Prijímame ich do lôžkového hospicu, v ktorom sa celý tím usiluje vytvárať pre pacientov i ich blízkych prostredie domova, v ktorom by sa cítili bezpečne.

Najkrajším darom, ktorý môžu blízki pacienti, svojmu drahému, ešte darovať, je čas, ktorý sú s ním – až do konca. Hospic im to umožňuje: môžu byť so svojim drahým chorým 24 hodín denne, u nás sú nepretržité návštevy a vieme poskytnúť blízkym pacienta i ubytovanie počas sprevádzania ich chorého. Celý tím sa usiluje, aby vďaka paliatívnej a hospicovej zdravotnej starostlivosti pacient netrpel neznesiteľnou bolesťou každého druhu, aby sa cítil dôstojne, nezostal v posledných chvíľach života sám, aby pocítil cez našu službu Božiu dobrotu, lásku, blízkosť a nehu. Aby sme skvalitnili čas, ktorý pacienti zostáva, umožňujeme mu byť aj vonku, na sv. omšiach, ktoré bývajú v hospici a možnosť rozhovorov s kňazom, prichádzame s ponukou canisterapie, hipoterapie, kultúrnych programov. V príjemnom prostredí izby má každý televízor a môže si pozrieť svoj obľúbený program. Pomáhame s harmonizáciou vzťahov, ktoré má pacient s jeho blízkymi naštrbené. Tým, ktorých choroba prekvapila skôr, ako mohli spolu uzavrieť manželstvo, pomôžeme zorganizovať v hospici svadbu, pýtame sa ich na čo majú chuť a vyvíjame všetko úsilie, aby sme im ich pranie splnili.

Ľubka, ktorá u nás oslávila svoje 44. narodeniny (posledné), mama a manželka, mi pri jednom z rozhovorov povedala: „*Vieš, Noemi, keď som bola v nemocnici a mala som veľké bolesti, prosila som o liek a musela som naň dlho čakať a tu ... tu sa ma sami od seba každú chvíľu prichádzajú pýtať, ako mi je, a ak poviem, že mám bolesť, hneď mi sestrička pichne liek a je mi lepšie. A vieš čo mi v prvých dňoch vyrazilo dych? (usmievala sa, keď mi to hovorila) ... Vyrazilo mi dych, keď som počula, že skôr, než niekto z personálu vojde ku mne do izby, zaklope... Noemi, oni zaklopú... Vieš, cítim sa tu ako človek, ktorý má svoju hodnotu ...“*

Svätý Vincent, v snahe zabezpečiť chorým možnosť liečby, **odkryl, že najbolestnejším aspektom choroby je opustenosť chorého.** Práve preto naliehal na dôležitosť vytvárania si osobného vzťahu k chorému podľa vzoru Ježiša. Sestry povzbudzoval, aby slúžili láskavo, srdečne, mali na perách milé slovo a úsmev. O to sa usilujeme deň čo deň aj my v Hospici Milosrdných sestier v Trenčíne.

Prvý kontakt v prípade potreby: 0901 909 011,

www.hospictn.sk

(s. M. Noemi Žilková, riaditeľka hospicu)

NZ SKL predstavuje misijné dielo v Krupine: DOMOV SOCIÁLNYCH SLUŽIEB „NÁDEJ“ KRUPINA N. O.

Národné združenie Spolkov kresťanskej lásky **pred 20. rokmi, t. j. v roku 2004, založilo neziskovú organizáciu Domov sociálnych služieb „Nádej“ Krupina. Pôvodným zámerom** bolo poskytovať sociálnu pomoc pre dievčatá z detských domovov. Avšak v dôsledku vývoja situácie bol tento **zámer prehodnotený na poskytovanie sociálnej služby seniorom a osobám odkázaným na túto pomoc.** Zariadenie sídli v historickej dvojpodlažnej budove bývalého piaristického kláštora, ktorá je zároveň národnou kultúrnou pamiatkou. V dávnej minulosti v budove pôsobilo piaristické gymnázium a jeho študentom bol aj známy krupinský rodák a básnik Andrej Sládkovič. Neskôr v budove sídlili Štátne lesy. Po ukončení ich činnosti budova chátrala a bola poznačená vandalmi. O to ťažšie sa Dcéram kresťanskej lásky v Krupine darilo zrekonštruovať túto budovu. No s pomocou dobrých a ochotných ľudí sa toto dielo podarilo vybudovať tak, aby DSS „Nádej“ Krupina n. o., mohol v roku 2006 privítať prvých klientov.

Od roku 2009 do roku 2022 pôsobili a pracovali v DSS Nádej aj rehoľné sestry Vincentky, avšak pre nedostatok rehoľných povolání bola komunita Vincentiek v roku 2022 v Krupine zrušená. **Dnes DSS Nádej poskytuje sociálnu službu celkovo 38 klientom, z toho ide o 37 seniorov v rámci zariadenia pre seniorov a 1 klient na úseku domova sociálnych služieb pre iné zdravotné dôvody.** Pre klientov zariadenie vytvára tak kultúrny, ako aj duchovný program. Jedenkrát do týždňa sa konajú v kaplnke Sv. Vincenta de Paul, ktorá je súčasťou zariadenia, sväté omše a jedenkrát za dva týždne sa konajú aj evanjelické služby Božie.

Za posledných takmer 20 rokov sa v tomto zariadení vystriedalo päť riaditeľov. Keďže ide o takmer dvestoročnú budovu, je potrebné ju pravidelne udržiavať. Za nedávne obdobie sa podarilo zariadeniu zrekonštruovať prístupovú uličku, opraviť a vymalovať dve strany fasády, či vymeniť schodiskovú plošinu. **DSS Nádej pôsobí ako neverejný poskytovateľ sociálnych služieb**, čo znamená v praxi aj to, že **na údržbu budovy nedostáva finančné príspevky od štátu**. Historická budova, v ktorej sídli DSS Nádej je bez výtahu, ktorý by toto zariadenie tak veľmi potrebovalo. Na presun klientov využíva síce schodiskovú plošinu, no výtah je, vzhľadom aj na zhoršené zdravotné stavy prichádzajúcich klientov, pre toto zariadenie veľmi potrebný. Preto bude riaditeľ zariadenia v spolupráci s NZ SKL hľadať možnosti, ako získať prostriedky na realizáciu výtahu pre toto zariadenie.

V tomto roku čaká **DSS Nádej investícia s menšou rekonštrukciou strechy**. Pôjde o výmenu škridlovej časti strechy v rozsahu dĺžky asi 10 metrov. Táto investícia je pomerne finančne náročná, preto **budeme veľmi vďační všetkým ľuďom dobrej vôle, ktorí by nás chceli podporiť pri oprave strechy**. Môžete tak urobiť načítaním QR kódu alebo zaslaním daru na náš transparentný účet: SK40 0200 0000 0046 0046 5854 vedený vo VÚB banke. A zároveň **prosíme o Vaše modlitby pri budovaní tohto misijného diela**.

*Mgr. Štefan Turák
riaditeľ DSS „Nádej“ Krupina n. o.*

ZMM ŽIJE JANKOM NAPLNO UŽ OD ROKU 2018

Združenie mariánskej mládeže sa na blahorečenie božieho služobníka Janka Havlíka pripravovalo dopredu, aby mal každý ZMM-ák možnosť spoznať jeho život. Po skončení diecéznej fázy blahorečenia v roku 2018 sa mladí zo západného Slovenska pustili do príprav **pantomimického divadla**, ktoré odohrali na rôznych veľkých podujatiach, napríklad aj na Národnom stretnutí mládeže P18 v Prešove. Prvé predstavenie v Nitre mala možnosť vidieť aj bývalá generálna matka Dcér kresťanskej lásky - Kathleen Appler. Približne polhodinové predstavenie hlboko priblížilo Jankov život nielen členom vincentských vetiev, ale aj iným divákovi, ktorí dovtedy o Jankovi ešte nepočuli.

Ďalší projekt Združenia mariánskej mládeže sa volá "Janko Havlík mladým". Ide o **formačné materiály**, ktoré sú určené pre všetkých ZMM-ákov vo všetkých vekových kategóriách. Materiály pozostávajú z **10 tém zameraných na rôzne časti Jankovho života**. Keďže väčšina stretnutí pre jednu vekovú kategóriu sa koná raz za mesiac, projekt "Janko Havlík mladým" pokryje témy stretnutí na celý školský rok. Tieto témy sa už ujali na celom Slovensku a veľa spoločenstiev absolvovalo všetkých 10 tém. Aj vďaka tomu **môžeme povedať, že náš budúci blahoslavený je pre nás dobre známy**.

V prípade, že by ste chceli tieto formačné materiály použiť vo svojom spoločenstve či škole a dať svojim mladým možnosť spoznať nášho budúceho blahoslaveného, neváhajte nám napísať 😊 Viac informácií a kontakt nájdete na našej stránke www.zmm.sk

Natália Mojžišová

Rozhovor s Magdalénou Boledovičovou

„MATKU TEREZU
SOM SI VŽDY VÁŽILA“

Sociálna subkomisia Teologickej komisie KBS udelila minulý rok 5. septembra p. Magdaléne Boledovičovej Cenu svätej Matky Terezy z Kalkaty.

Kto je Magdaléna Boledovičová, familiárne oslovovaná Magduška? Je **zakladajúcou členkou Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku** a jeho bývalou dlhodobou **prezidentkou**, zakladajúcou členkou Konferencie sv. Jozefa v Leviciach, v súčasnosti tajomníčkou Spolku.

Niekedy sa **zdá, že jej deň nemá 24 hodín, ale aspoň 50**. Nielenže svoju stopu zanecháva v Národnej rade SR, vo vincentskej rodine, **svojimi radami pomáha** všetkým konferenciám. Veľmi aktívne pomáha pri fungovaní Sociálneho centra v Šuranoch, Domu nádeje v Bratislave. A predovšetkým, **je hnacím motorom** Vincentika, charitatívneho zariadenia levickej Konferencie sv. Jozefa.

Keď je v Leviciach, nieto dňa, aby nepomáhala núdzným vo Vincentiku. Či už materiálne, alebo aj dobrými radami. Niekedy možno človeku postačí vedomie, že stačí prísť do Vincentika a určite sa mu ulaví. Pani Magduška si pre každého nájde čas a už len **pokoj a charizma, ktoré vyžaruje, sú darmi, ktoré pomáhajú človeku v akejkoľvek životnej situácii**.

Ako vnímaš ocenenia, ktoré si za svoju prácu v Spolku dostala, špeciálne Cenu svätej Matky Terezy z Kalkaty?

V roku 1991, keď bola činnosť Spolku na Slovensku obnovená, som išla doň s túžbou pomáhať. Som vďačná Bohu, že ma do tejto služby povolal.

Prvé ocenenie, bolo to od Slovenskej humanitnej rady, som dostala v roku 2009. Druhým bola Cena primátora mesta (mesto Levice) v roku 2021. Minulý rok, 5. septembra, som si prevzala od biskupa Mons. Petra Rusnáka Cenu sv. Matky Terezy z Kalkaty. Veľmi ďakujem za túto milosť.

Ocenenie patrí tak mne, ako aj mojim drahým doma a, samozrejme, každému v Spolku. Svätú Matku Terezu som si vždy vážila. Slúžila s veľkou láskou, obetavosťou, nerobila rozdiely medzi ľuďmi, ku každému sa skláňala s veľkou dôstojnosťou. V tomto mi je veľkým príkladom.

Akákoľvek pomoc ľuďom je fyzicky aj psychicky veľmi vyčerpávajúca. Kde nachádzaš zdroj energie, inšpiráciu pokračovať v práci?

Všetko, čo robíme, si vyžaduje čas a silu. Keď som v Spolku začínala, túto činnosť som vykonávala popri starostlivosti o svoju rodinu a popri zamestnaní. Keď som chcela, aby doma nič nechýbalo, aby domácnosť fungovala ako predtým, domáce práce som dobiehala po večeroch. Rodina bola pre mňa vždy na prvom mieste. Bolo toho veľa, určite to bolo vyčerpávajúce, ale bola som mladšia a zvládala som to aj vďaka svojmu manželovi, ktorý je už vo večnosti, a deťom. Chápali ma, pomáhali mi a boli mi veľkou oporou.

Do tejto služby ma povolal Boh a tu čerpám silu. Nikdy som o svojom poslaní nezapochybovala, len prosím o lásku a požehnanie.

Sú ľudia v núdzi povďační za pomoc alebo ju berú ako samozrejmú?

Určite neslúžime kvôli tomu, aby nám ľudia ďakovali. Keď niekto potrebuje pomoc, musí sa pokoriť a prosiť. Pre mnohých je to ponižujúce, ale iná možnosť nie je. My sme tu na to, aby sme mu pomohli, poradili a s láskou poslúžili. Toto je naše poslanie. V Spolku a vo vincentskej rodine mávame na tému našej služby núdzny prednášky, semináre, ktoré nám pomáhajú kráčať a duchovne rásť.

Spolok obnovil svoju činnosť v roku 1991, teda pred viac ako tridsiatimi rokmi. Zmenil sa prístup darcov – dobrodincov, štátu pri pomoci Spolku?

V začiatkoch činnosti Spolku boli ľudia otvorenjší k pomoci. Situáciu narušili aj pandémie, zdražovanie. Ľudia sú však stále štedrí, samozrejme, záleží to aj na ich finančnej situácii.

V štáte sa menia zákony, nariadenia, rôzne výzvy a záleží len na nás, akí sme šikovní a ako dokážeme využiť výzvy, granty, ponuky v prospech Spolku.

Akým spôsobom môže Spolok oslovit' mladých ľudí, aby mali záujem pokračovať v jeho poslaní, šírení viery, lásky, dobra a pomoci medzi ľuďmi?

Mladí ľudia to dnes majú oveľa ťažšie, náročnejšie, tak v práci, ako aj v súkromí. Potom je tu obrovská ponuka duchovných spoločností, v ktorých môžu načerpať duchovnú silu. Spolok je hlavne o rozdávaní, aj seba.

Slúžiť chudobným je časovo náročné, a nie každý to aj dokáže. Vďaka za každého mladého, ktorý má dobré srdiečko, ktorý prispieva svojou láskou, dobrom, šírením viery, svojimi darmi, ale aj pomocou vo forme, ktorá mu vyhovuje.

My členovia sa stále modlíme a veríme, že Spolok bude pokračovať vo svojej činnosti. Boh sa vždy stará.

Dana Tomová

Detský kútik

Janko Havlik - misionár a mučeník

V malej dedinke Vlčkovany na Záhorí (dnes sa už nazývajú Dubovce) sa rodičom Karolovi a Justíne Havlíkovcom 12. februára 1928 narodil prvý synček – Janko. Spolu s tromi mladšími súrodencami žili síce skromne, ale zato radostne, pretože v srdci nosili vzácny poklad viery. Janko už ako malý chlapec veľmi túžil chodiť do školy a neváhal kvôli tomu dochádzať pešo či bicyklom dlhé kilometre. Najskôr to bola meštianska škola v 8 kilometrov vzdialenom mestečku Holič, neskôr gymnázium v Skalici, kam denne – za každého počasia – dochádzal na svojom bicykli 18 kilometrov. Tam aj späť. 😊 Jeho brat Anton spomína, že Janko bol veľmi usilovný a učenlivý, vedel však byť aj riadny šibal a popri všetkom dobrom vyparil aj zlé kúsky a mamička ho preto často hrešila.

Mladý Janko cítil v srdci volanie Pána Ježiša a túžil sa stať kňazom a misionárom. Ako 15 ročný preto urobil odvážny krok – odišiel od svojej rodiny, aby sa stal žiakom Apoštolskej školy Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul v Banskej Bystrici. O rok neskôr však vypuklo povstanie a vojna a žiaci Misijnej spoločnosti boli zo školy vyhnaní. Po skončení vojny sa Janko s radosťou vrátil späť, aby pokračoval v štúdiu. Avšak práve v čase, kedy ukončil svoje štúdium maturitou a už len krok ho delil od štúdia teológie, totalitný komunistický režim začal svoj boj proti Cirkvi. Napriek tomu, že vincentský seminár v Bratislave bol zlikvidovaný a Teologická fakulta sa dostala do rúk komunistov, Janko sa nevzdal a v roku 1949 vstúpil do noviciátu Misijnej spoločnosti v Ladcoch.

Ani tu však jeho sen nebol zrealizovaný – Janko bol spolu so spolubratmi zavlčený do preškoľovacieho komunistického „kláštora“ v Kostolnej a následne na stavbu „Priehrady mládeže“ do Nosíc pri Púchove. Odtiaľ bol poslaný domov.

Janko Havlík robil mnoho skutkov milosrdenstva, ktoré boli blízke aj sv. Vincentovi. Vieš vymenovať skutky milosrdenstva? Obrázok ti pomôže.

Pomôžeš Jankovi nájsť cestu k Pánu Ježišovi?

Vyplnením tajničky sa dozviete názov najnovšej knihy od Jozefa Luscoňa „ Janko Havlík :-)”

1. Janko mal choré ...?
2. V ktorom mesiaci sa narodil Janko?
3. V Nitre sa Janko spolu s ostatnými bratmi dohodnú, že budú bývať v podnájme pod....?
4. Ako sa volal Jankov otec?
5. Koľkých mal Janko súrodencov?
6. Janko si pripadal vo väzení, ako na....?
7. Janko sa túžil stať misionárom a ...?
8. Ako sa nazýva mesto, kde Janko chodil na gymnázium?
9. Janko zomrel na sviatok svätého Jána...?
10. V akých baniach pracoval Janko?

Janko však naďalej zostal verný svojmu povolaniu a rozhodol sa odísť spolu s bratom Tonkom do Nitry. Spolu so spolubratmi bývali v podnájme pod Kalváriou, pokračovali v civilnom zamestnaní, tajne študovali pod vedením špirituála teológiu a pokračovali vo vincentskej formácii. Ich tajnú skupinku nazývanú "Nitrianska skupina" štátna bezpečnosť odhalila a 29. októbra 1951 Janka a ostatných spolubratov odviekla do vyšetrovacej väzby. V nej boli 15 mesiacov mučení a vypočúvaní a nakoniec vo februári 1953 odsúdení. Janko na 14 rokov väzenia a práce v uránových baniach v Jáchymove.

Počas práce v baniach si Janko nachádzal cestu aj k tým najhorším zločincom, všetci si ho pre jeho láskavosť, dobrotu a optimizmus rýchlo obľúbili a radi s ním trávili svoj čas. A tak Janko šíril medzi nimi porozumenie, vieru a nádej. Svojmu priateľovi a spoluväzňovi Antonovi Srholcovi raz povedal: „Pripadám si tu ako na misiách. Veď lepšie a náročnejšie pôsobisko by si nemohol želať žiaden misionár.“

Na konci leta 1958 bol Janko druhýkrát vypočúvaný, mučený a obžalovaný – tentoraz pre svoju misijnú službu spoluväzňom. Udelili mu ďalší jeden rok väzenia navyše a tie najťažšie práce. Lenže jeho srdce bolo už z toľkého utrpenia a mučenia také choré, že Janko viac nevládal pracovať a pomaly chradol. Nebol už užitočný, ba práve naopak, bol na obtiaž. A tak ho poslali do väzenskej nemocnice. Aby nezomrel vo väzení a nestal sa tak nepohodlným mučeníkom režimu, prepustili ho v októbri 1962 na slobodu. Domov Janko prišiel vo veľmi zlom zdravotnom stave.

Hoci posledné mesiace už trávil Janko iba doma v opatere rodiny, na Vianoce 1965 sa jeho stav trochu zlepšil a Janko sa 27. decembra, na sviatok sv. Jána Evanjelistu, vybral do Skalice. Chcel odnieť svojej mamičke pokazené rádio k opravárovi. Do cieľa už ale nedošiel. Cestou k nemu, opretý o domové popolnice, v malej skalickej uličke zomrel.

Zomrel mladý, vo veku 37 rokov, celkom sám a nikým nevidený. A hoci sa nikdy nestal kňazom ako túžil, za múrmi väzenia bol misionárom, ktorý privádzal ľudí k Ježišovi.

Dňa 14.12.2023 Svätý Otec František v Ríme potvrdil, že Janko bude zapísaný do zoznamu blahoslavených. Podľa knihy Helena Sláviková: Hrdinské svedectvo mladosti

– spracovala Katarína Stasová

SÚŤAŽ

Milé deti, nakreslite nejakú udalosť zo života Janka Havlíka aj s jej krátkym opisom a pošlite ju do 31. mája na našu adresu. Vaše obrázky odmeníme.

SOCKA. ALKÁČ. BEZDÁK.

Ľudia bez domova sa s ponižujúcimi nálepkami stretávajú denne. Predsudky ich pred zimou ochrániť nepomôžu.

Zima je každoročne najnáročnejším obdobím pre ľudí, ktorí sa ocitli bez stabilného bývania. Platí to aj pre ľudí bez domova, ktorí sa najčastejšie stretávajú s predsudkami, že sú „lenivé socky“ či „smradľaví ožrani“ a môžu si za svoju situáciu sami. Pritom približne 80% ľudí bez domova je „neviditeľných“, čo znamená, že chodia čisto oblečení, stretávajú ich v obchodoch, u lekára, vo verejnej doprave, chodia do práce. Netušíme, že prišli o svoj domov.

Nezisková organizácia Depaul Slovensko vyzýva verejnosť hlbšie vnímať, že pod každou nálepkou je v prvom rade človek so svojim životným príbehom.

DEPAUL
Ulica nie je domov

STRHNIME NÁLEPKU

BEZDÁK **SOCKA** **ALKÁČ**

Pomôžme ľuďom bez domova vrátiť sa do spoločnosti

adoptujsipostel.sk

„Strhnime nálepku bezdák“ je názov a hlavné poslanstvo iniciatívy Depaul Slovensko, ktorá prostredníctvom hashtagu #somčlovek vyzýva verejnosť, aby nabrala odvahu konfrontovať vlastné predsudky voči ľuďom bez domova. Humanizáciu prehliadanej a sociálne vylúčenej skupiny považuje riaditeľ Depaul Slovensko Jozef Kákoš za nevyhnutný krok k tomu, aby ľudia bez domova dostali šancu na návrat do spoločnosti.

Pomoc sabotujú predsudky

„Ročne sa na nás obráti takmer 2000 ľudí bez prístrešia nad hlavou. Predovšetkým v zime je vyťaženosť našich nízkoprahových zariadení veľmi vysoká. Okrem náročnosti života

na ulici vnímame, ako ľudí bez domova stigmatizujú ponižujúce nálepky a predsudky. Spôsobujú zranenie dôstojnosti človeka a dopomáhajú vytváraniu spoločenskej stigmy.“ približuje Jozef Kákoš ideové pozadie iniciatívy.

Depaul Slovensko vyzýva verejnosť prehodnotiť stereotypný uhol pohľadu na ľudí bez domova a vidieť pod nálepkou v prvom rade zraniteľnosť človeka.

„Pod každou ponižujúcou nálepkou je v prvom rade človek. Našou úlohou nie je súdiť, či si človek za životnú situáciu môže sám, ale byť tu pre každého, kto má o pomoc záujem. Príbehy, s ktorými sa denne už 17 rokov stretávame nám dokazujú, že pomoc má zmysel,“ hovorí Jozef Kákoš.

Dvojnásobne neviditeľní

Cestu von zo začarovaného kruhu bezdomovstva komplikuje necitlivé nálepkovanie a prehliadanie ľudí bez domova. Či už na prvý pohľad viditeľných, alebo neviditeľných. Stereotypný obraz špinavého „bezdáka“, rozoznateľného na prvý pohľad, je skreslený a nezodpovedá realite. Ľudí bez domova teda často nerozpoznáme a nevidíme alebo ako okoloidúci nechceme vidieť a odvraciame zrak od ľudí žijúcich priamo na ulici.

Depaul poskytuje viac ako len teplú posteľ

Výzvou na strhávanie nálepiek chce Depaul upriamiť pozornosť aj na svoju dlhoročnú aktivitu "Adoptuj si posteľ", ktorej aktualizáčny moment silnie vždy s nástupom zimy. Symbolická adopcia postele znamená, že človek v núdzi dostane nielen posteľ, ale aj potrebné zázemie a aspoň základný komfort pre znesiteľné prežitie (nielen) najchladnejších mesiacov v roku. Z dlhodobého hľadiska komplexná forma podpory zlepšuje vyhliadky pre návrat ľudí do spoločnosti.

„V našej nočľahárni poskytujeme klientom celoročne teplé jedlo, ošatenie, hygienu, základné ošetrovanie, sociálne poradenstvo, a to najdôležitejšie – nočľah v teple a ľudské prijatie od našich kolegov,“ hovorí Jozef Kákoš.

„Žiaľ, naše finančné možnosti sú obmedzené a potrebujeme pomoc verejnosti, aby sme pomohli každému, kto to potrebuje. Adopciou sa môže ktokoľvek stať podporovateľom našich postelí formou jednorazového alebo pravidelného mesačného daru.“

Po sviatkoch zima nekončí

Hoci iniciatíva „Strhnime nálepku bezďák“ prebieha v predvianočnom čase, jej odkaz je nadčasový.

Pomôcť človeku dostať sa „z ulice“ je náročný a dlhodobý proces. Efektívna, úspešná a udržateľná pomoc stojí na troch pilieroch – personálnej, materiálnej a finančnej podpore. Práve finančná pomoc je vo veľkej miere kľúčová, pretože udržiava organizácie ako Depaul Slovensko prevádzkyschopné a poskytuje nevyhnutné zdroje pre ďalšiu personálnu a materiálnu podporu.

„V Depaul Slovensko si nesmierne vážime každého, kto sa svojím jednorazovým, či ešte lepšie pravidelným, darovstvom rozhodne stať sa súčasťou dlhodobej a efektívnej pomoci. Niekým, kto sa aktívne angažuje a nenálepkuje, teda nerobí rozdiely medzi viditeľnými a neviditeľnými ľuďmi v núdzi,“ uzatvára Jozef Kákoš.

Verejnosť môže podporiť aktivity neziskovej organizácie Depaul Slovensko zamerané na pomoc ľuďom bez domova na webe www.adoptujsipostel.sk.

Dominika Uhlárová

10. VÝROČIE MISEVI SLOVAKIA

Keď si kliknete na stránku misevisk, nájdete tam články z akcií, misií a formácií, poprepletané fotkami desiatok ľudí. Uvidíte ľudí, ktorí sú prítomní od jeho zrodu alebo sa možno len pristavili na akési obdobie. **Myšlienka vzniku vincentských laických misionárov priletela zo Španielska spolu s pátrom Pavlom Nogom, CM.** S hŕstkou mladých túto myšlienku rozvíjal a my v jeho diele **pokračujeme aktuálne už s duchovným vedením pátra Kristiána Libanta, CM a Katarínou Števicovou, DKL.**

Desiate výročie nášho vzniku sme **spoločne oslávili počas valného zhromaždenia** spolu s bývalými členmi MíSeVi a pozvanými hosťami z Vincentskej rodiny. **V sobotu 20.1.2024 v Nitre** celebraval slávnostnú svätú omšu provinciál vincentskej rodiny p. Tomáš Brezáni, CM. Kázeň viedol v misijnom duchu a zvýraznil dôležitosť a potrebu misionárov. Máme mať otvorené srdcia, aby sme porozumeli slovám Krista, podobne ako Janko Havlík, ktorý rozumel jeho slovám, odpovedal na ne a vytrval, hoci jeho misia nebola pod-

ľa jeho očakávania a nebola ani jednoduchá.

Povzbudzoval nás, aby sme boli vytrvalí a nebáli sa ísť na misie, a tiež, aby sme boli ako deti, ktoré počas svätej omše prichádzali až k oltáru. Desať rokov spoločenstva prirovnal k desiatim rokom človeka – stále sa necháva sprevádzať, formuje sa, rastie a hľadá sa, kým príde obdobie dospelosti.

Po svätej omši sme pokračovali spoločným programom. Spomínali sme, zaradili sa do hadíka podľa toho, kto kedy do MiSeVi prišiel. Navzájom sa pozoznávali a predstavili si najmenších členov našich rodín. Bolo naozaj milé vidieť a stretnúť sa po desiatich rokoch a vzájomne sa povzbudiť. Súčasťou večera bol aj kvíz o MiSeVi, tombola s vtipnými cenami či tancovačka s kapelou. Popri celom programe sme mali tiež priestor na osobné rozhovory a spomínanie na to, čo nám Pán za tie roky priniesol.

VĎAKA TI, PANE, ZA KAŽDÉ JEDNO TVOJE DOBRODENIE A ZA VŠETKO, ČO SI NÁM MOŽNO Z NÁŠHO POHĽADU VZAL, ALE VZÁPĚTÍ SI NÁM TO MNOHONÁSOBNE VRÁTIL. VĎAČÍME BOHU ZA KAŽDÉHO MISIONÁRA A MISIU, KTORÉ BOLI A SÚ SÚČASŤOU NÁŠHO UŽ DESAŤROČNÉHO FUNGOVANIA.

Monika Boldiová

V SPOLOČENSTVE JE SILA...

Predstavujeme vám Zdrúenie Zázračnej medaily v Oščadnici

Spoločenstvá ZM naprieč celým Slovenskom sú živými a aktívnymi údmi vinčenskej rodiny. Každé z nich je niečím výnimočné, všetky z nich sa zapájajú do charitných diel a činností (nielen) vinčenskej rodiny. Medzi tie najaktívnejšie z nich určite patrí spoločenstvo vo farnosti Oščadnica. O tom, ako ZM v Oščadnici vzniklo a ako dnes žijú jeho členovia, sa dozvieme v rozhovore s jeho zakladajúcimi členkami Gitkou Liptákovou a Martinkou Kučákovou.

Gitka, Martinka, porozprávajte nám niečo o tom, kedy vzniklo ZM v Oščadnici, ako si na ten čas spomínate? Čo jeho vzniku predchádzalo?

Maťa: Na vznik združenia v Oščadnici si veľmi dobre pamätám, bolo to takmer pred desiatimi rokmi. Tohto roku v júni budeme sláviť 10 rokov. 22.6.2014 prišli k nám Sr. Gemma so Sr. Renátkou predstaviť apoštolát Podomovej návštevy Panny Márie. Počas prvého stretnutia sa pozapísovali ľudia do 5 skupín a už 11.7. k nám prišiel P. Ondrej Skočik, CM požehnať prvých 5 kaplniek.

Gitka: Na podnet Matkinej kolegyne, ktorá vo farnosti už ZM mala, sme sa aj my nadchli a pozvali sme sestričky porozprávať nám o ZM. Následne sme sa začali stretávať na modlitby a adorácie, premietali sme si filmy s vinčenskou tematikou, dali sme si ušiť krásnu zástavu so znakmi ZM. Používame ju pri našich sviatkoch, ale aj pri rozlúčkach so zosnulými členmi ZM.

Ako ste sa so ZM zoznámili vy osobne, aké boli vaše začiatky?

Maťa: Moja neodbytná kolegyňa Majka z Martina stále chodila v práci za mnou, aby sme prijali Pannu Máriu do našej farnosti. Vraj budeme prijímať len Pannu Máriu do našich rodín. Až som sa nechala zlomiť a začal sa kolotoč, ktorý sa krúti podľa mňa dosť veľkou rýchlosťou.

Gitka: Boli to chvíle požehnané a naplnené, účasť bola vždy obrovská, kostol praskal vo švíkoch. Cítili sme, že Panna Mária je s nami.

Ako sa ZMZ v Oščadnici následne vyvíjalo? Kol'ko máte teraz skupín a členov?

Maťa: Postupne, vďaka Gitkinej horlivosti, začali pribúdať kaplnky ako lavína, až sme sa vyšplhali asi na 25 kaplniek. Každoročne sme mávali 3- dňové duchovné cvičenia, zúčastňovali sme sa spoločných celoslovenských stretnutiach a púťach ZMZ. A prijali sme aj relikvie sv. Vincenta...

Gitka: ...a to bol nadpozemský zážitok! Pozvali sme k nám aj veriacich z 35 okolitých farností, ľudia si prichádzali uctiť sv. Vincenta v plných autobusoch.

Aké aktivity ZMZ vo farnosti realizuje? Ako pomáha núdzným?

Maťa: Už v septembri 2014 sme sa zapojili do zbierky Boj proti hladu, do ktorej sa zapájame zatiaľ každoročne. Od 17. novembra 2015 sa začala u nás formácia na aktívne členstvo. O rok neskôr, 19.11.2016, sme mali stretnutie s naším p. farárom Ondrejom kvôli založeniu charity.

P. farár vybavil od obce priestory a začali sme fungovať. 15.10.2018 sme sa pripojili k Diecéznej charite Žilina. Zároveň sme požiadali nášho duchovného o. Ondreja o prvopiatkové adorácie, ktoré prebiehajú dodnes. Každoročne 27. novembra slávime sv. omšu k úcte Panny Márie Zázračnej medaily.

Cez pôst a advent pravidelne podporujeme núdznych v našej farnosti formou potravinovej pomoci. Niektorých, čo bývajú sami, pravidelne navštevujeme. Navštevujeme aj, aspoň 2x ročne, zopár ľudí v domove dôchodcov.

Gitka: Naši najaktívnejší členovia prijali 17.4.2016 aktívne členstvo. Naším cieľom je pomáhať chudobným a núdzným tak, ako to robil sv. Vincent. Takto pracujeme a pomáhame, kde sa dá, bez nároku na akúkoľvek odmenu. Tou je nám spokojnosť obdarovaných, ich úsmev, niekedy len letmý pohľad či slza stekajúca po líci. To teplo pri srdci, ktoré tak veľmi hreje, že robíme dobrú vec. Okrem toho, čo spomenula Martinka, zabezpečujeme umiestnenie núdznych do domovov dôchodcov, vybavujeme predpisovanie liekov, realizujeme zbierky pre kňaza Masláka v Kláštore pod Znievom či kňaza Kuffu v Žakovciach, zbierame potraviny, oblečenie, obuv, školské a športové potreby pre núdznych na Ukrajine, núdzným platíme obedy. Na Vianoce sme rozdali 250 potravinových tašiek rodinám v núdzi a máme aj adoptované deti v Afrike, ktoré finančne podporujeme.

Aká je vaša spolupráca s vinčentskou rodinou? Určite pomáhate aj jej..

Maťa: Vinčentskej rodine pomáhame najmä modlitbami, ale aj finančne, cez Gitku..

Gitka: Finančne podporujeme diela sestier vinčentiek, ZMZ, zbierame príspevky na dostavbu domu Božieho služobníka Janka Havlika, pátrom vinčentinom posielame príspevky na odsľúženie gregoriánskych omší, zapájame sa do zbierky Boj proti hladu..

Aké zmeny vo farskom spoločenstve prinieslo ZMZ? Aká je spolupráca s kňazom?

Maťa: Povedala by som, že je naša farnosť živšia od príchodu Podomovej návštevy Panny Márie, hoci už pred založením ZMZ u nás fungovalo ružencové bratstvo aj 3. rád sv. Františka. Museli sme sa zjednotiť a p. farár nás zapája do rôznych aktivít - napr. v pôste modlitbou krížovej cesty, do prvopiatkových adorácií, ktoré máme časovo podelené. Spolupráca s našim pánom farárom o. Ondrejom je veľmi dobrá. Vždy nám vychádza v ústrety, vedie našu charitu, je veľmi nápovitý. Stále vymyslí nejaký príjem pre cha-

ritu. Pravidelne vyhlasuje pôstnu a adventnú zbierku potravín. Predávali sme poháre s našimi oščadnickými kaplnkami, zapájame sa do predaja Mikulášskeho punču, ktorého výťažok ide na charitu.

Gitka: Naš pán farár Ondrej Rašovec je veľký ctiteľ Panny Márie a k tomu vedie aj naše deti. Vždy pri prijímaní a birmovke ich obdaruje Zázračnou medailou a zasväcuje ich Panne Márii. My, aktívni členovia, pomáhame nášmu kňazovi ako sa len dá - pri sv. omšiach, čítame Božie slovo, predmodliavame sa sv. ruženec pred sv. omšou, modlíme sa pri zosnulom, vedíme fatimské soboty, modlíme sa krížové cesty, upratujeme kostol, organizujeme nočné adorácie...

Čo znamená ZZM pre vaše rodiny? Všimli ste si nejaké pozitívne zmeny?

Maťa: Myslím si, že rodiny sa tešia na príchod Panny Márie a stále máme plný kostol na bohoslužbách, čo je po covide pozitívne. Cieľ, že sa majú rodiny spoločne modliť, sa naplňa. Postupne sa pripájajú aj muži, ktorí odmietali spoločnú modlitbu. A deti i vnúčatá vidia, ako sa modlia ich rodičia či starí rodičia. Pán farár je vždy rád, keď chodí svedeať počas prvých piatkov a nájde u starých ľudí Pannu Máriu. Pozitívne je tiež to, že už máme asi druhý rok kňaza, ktorý, dá sa povedať, je už dielom ZZM. Jeho mama a krstná mama sú aktívnymi členkami. V spoločenstve je sila. Z nášho spoločenstva sa vytvorili aj ďalšie - napríklad modlitby za kňazov, asi druhý rok.

Čo je podľa vás tajomstvom toho, že ZZM v Oščadnici je také aktívne? Čo môžete ponúknuť ako návod ďalším spoločenstvám ZZM?

Maťa: Určite to naštartovalo to, že sme sa veľmi skoro stali aktívnymi členmi, z čoho nám vyplývajú určité povinnosti. Samozrejme, úcta k Panne Márii, úcta k Eucharistii, časté prijímanie Eucharistie a vkladanie sa do Božej prozreteľnosti, aby sme sa vložili do služby a plne sa dokázali odovzdať aj napriek našim obavám a strachu, ktorého som živým príkladom. Bez Božieho požehnania sú márne naše namáhania...

Ďakujeme Gitka a Martinka za inšpiratívny rozhovor, za váš živý príklad toho, ako pretavovať vincentiskú charizmu do skutkov lásky k tým najzraniteľnejším. Veríme, že váš príklad pritiahne a povzbudí aj ďalšie spoločenstvá k podobnej aktivite pre dobro núdzných. Pretože „Milosrdná láska získava svet..“

Silvia Lehutová

AJ MY! Vincentská rodina na Svetových dňoch mládeže v Lisabone

Približne **stočlenná výprava vincentskej rodiny zo Slovenska** - v zastúpení vetiev Lazaristov, Vincentiek, Mariánskej mládeže a Salmárokov - **putovala na Svetové dni mládeže** (ďalej len SDM), ktoré sa uskutočnili **v dňoch 1.-6. augusta 2023 v hlavnom meste Portugalska – v Lisabone.**

Samotným svetovým dňom mládeže **predchádzalo štvordňové Svetové stretnutie vincentskej rodiny v meste Felgueiras.** Program bol veľmi bohatý a niesol sa v rodinnom duchu. Na začiatku každá krajina predstavila svoju skupinu, ktorá prišla na stretnutie a predviedli niečo svoje, tradičné. Počas ďalších dní sme sa mohli zapísať na rôzne prednášky, napríklad na tému Ekológia, Laické misie v Afrike, Pomoc Ukrajine počas vojny a rôzne iné. Prednášky si pre nás pripravili väčšinou domáci organizátori a konali sa v rôznych častiach mesta, takže sme mali príležitosť spoznať mestečko aj s jeho obyvateľmi, ktorí nás srdečne privítali. Počas týchto dní sme neustále nadväzovali nové priateľstvá. Podľa Natálie zo ZMM jedným z príkladov silného priateľstva je ZMM-ák, ktorý niekoľko mesiacov slúžil ako dobrovoľník v Indonézii práve vďaka stretnutiu s kňazom na vincentských dňoch. Počas stretnutia vincentskej rodiny

sme mali **priležitosť stretnutia aj so samotným generálnym predstaveným Misijnej spoločnosti pátrom Tomazom Mavričom, CM**, ktorý nám venoval svoj vzácný čas a pripomenul dôležitosť vzájomnej spolupráce jednotlivých vincentských vetiev na Slovensku.

Po štyroch dňoch, prežitých ako jedna vincentská rodina, sme putovali už na samotné stretnutie mládeže s pápežom Františkom do hlavného mesta Portugalska - Lisabonu. Pre Jána, bohoslovca od Vincentinov, bol **najsilnejší zážitok vidieť pokope toľko mladých ľudí, ktorí idú za Kristom**.

Rovnako, ako sa nieslo aj motto SDM „Mária sa vydala na cestu a ponáhľala sa.“, tak sme sa aj my vydali do Portugalska, aby sme počúvali hlas „Petrovho“ nástupcu, pápeža Františka. Veľkou výhodou slovenských pútnikov bolo, že kostol, v ktorom sme mali slovenské katechézy sa nachádzal hneď vedľa parku, kam sme prichádzali na otvárací ceremoniál či križovú cestu. Okrem účasti na programe sme si stihli pozrieť aj krásy mesta a ochutnať tradičné portugalské chuťovky, ako napríklad pastéis de nata (niečo ako zapekané maslové košíčky, plnené vanilkovým pudingovým krémom). Celý program vyvrcholil večernou adoráciou, spánkom pod nočnou oblohou a záverečnou svätou omšou. Aj napriek fyzickej vyčerpanosti sme sa duchovne veľmi obohatili a domov prišli povzbudení nielen prežitým dobrodružstvom, ale aj slovami pápeža Františka.

(Ján Kolla, CM; Natália Mojžišová ZMM; Sestra Rút, SMVS)

PÁPEŽ FRANTIŠEK NÁM POČAS HOMÍLIE VŠETKÝM ODKÁZAL: „RÁD BY SOM SA KAŽDÉMU Z VÁS POZREL DO OČÍ A POVEDAL VÁM: NEBOJTE SA.“ OD SV. OTCA BOLO CÍTIŤ, ŽE MÁ V SRDCI TÚŽBU STRETNÚŤ SA S KAŽDÝM OSOBNĚ, ŽE CHCE „NAKOPNÚŤ“ A POVZBUDIŤ MLADÚ GENERÁCIU DO DNEŠNÝCH NIE LAHKÝCH ČIAS.

MUKL ČÍSLO A 011 355

Seminarista Misijnej spoločnosti
svätého Vincenta de Paul
Janko Havlík (12.2.1928 – 27.12.1965)

Jeho cesta ku kňazstvu bola drasticky prerušená v čase komunizmu. Jeho životný sen bol označený za protištátnu činnosť. Po zatknutí v roku 1951 bol, vo vykonštruovanom procese v roku 1953, odsúdený na 11 rokov väzenia v pracovnom tábore Rovnosť v Jáchymovských uránových baniach. Stal sa z neho MUKL – muž určen k likvidácii. Svoj pretrhnutý sen, túžbu byť misionárom Misijnej spoločnosti, uskutočnil práve tu. V ťažkých a krutých podmienkach, vystavovaný nepredstaviteľnému fyzickému aj psychickému mučeniu, stal sa misionárom lásky medzi spoluväzňami.

Aký bol život nášho budúceho blahoslaveného, čo predchádzalo triumfálnemu víťazstvu lásky a obety? Začítajme sa do opisu jeho životnej púte.

Janko sa narodil 12. februára 1928 v malej obci Vlčkovany pri Skalici (dnešné Dubovce). Rodičia Karol a Justína okrem Janka vychovávali v ťažkej dobe hospodárskej krízy ešte ďalšie tri mladšie deti. Janko veľmi túžil po vzdelaní a určite, aj pod láskavým vedením svojej tety vincentky sr. Angely a päťrov vincentinov pôsobiacich v Skalici, túžil vstúpiť do rehole Misijnej spoločnosti.

Dennodenne pešo dochádzal 16 km do meštianskej školy v Holičí, neskôr 36 km na bicykli do Skalice, kde študoval na Štátnom gymnáziu. V roku 1943 sa stal chovancom „malého seminára“ Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul v Banskej Bystrici.

„Víťazný február 1948“ priniesol nástup komunistickej totality a boj Komunistickej strany s Cirkvou o výchovu detí a mládeže. Čerstvý maturant Janko už nestihne nastúpiť do seminára. Ten vincentký je v auguste 1949 zlikvidovaný, internát Svoradov je obsadený exponentami režimu, do vedenia teologickej fakulty sú nasadení režimu oddaní zmocnenci.

Janko však vo svojej ceste pokračuje a koncom leta 1949 vstupuje do noviciátu Misijnej spoločnosti v Ladcoch.

Počas „barbarskej noci“ z 3. na 4. mája 1950 je Janko Havlík, spolu s ostatnými novicmi, násilne vytrhnutý z noviciátu a zavelečený na preškolenie do „zvláštniho kláštiera pro mladistvé reholníky“ v Kostolnej, odtiaľ na nútené práce na stavbu priehrady do Nosic pri Púchove. Cieľom „preškolenia“ je intenzívny nábor mladých reholníkov na štúdium na novozriadenej, novému zriadeniu poplatnej Teologickej fakulte v Bratislave. V Jankovom – a aj v mnohých ďalších prípadoch - sa však toto snaženie nestretlo s úspechom.

Na jeseň Janko odchádza do Nitry, kde sa spolu s ďalšími novicmi stáva pod vedením P. Štefana Kríštína, CM členom tajného bohosloveckého seminára nazývaného aj „Nitrianska skupina“.

Po prezradení je na jeseň 1951 celá skupina zatknutá, obvinená z protištátnej činnosti a brutálne mučená a vyšetrovaná až do januára 1952. Na spise Janka Havlíka čítame informáciu: Trestní čin: „Tajné studoval teológiu.“

V Obžalobe z 24. 11. 1952 štátny prokurátor v súvislosti s Jankom Havlíkom uvádza: „...bývalý rehoľný bohoslovec...zúčastnil sa na zakladaní tajného bohosloveckého učilišťa ... pripravoval sa na protištátnu činnosť... zúčastňoval sa na zorganizovaní ilegálnej vatikánskej siete... študoval teológiu na tento účel..., preto je právom obžalovaný, že sa spojil k pokusu o rozvrátenie ľudovo-demokratického štátneho zriadenia a Republiky, čím spáchal trestný čin velezrady podľa § 78 Trestného zákona“.

Súd, ktorý sa týkal širokej skupiny ďalších obvinených v tejto veci, sa konal pod hlavičkou „Štefan Kríštín a spol.“ a prebiehal v dňoch 3.– 5.februára 1953.

Janko Havlík bol odsúdený za velezradu na trest 14 rokov väzenia do uránových baní, ktorý mu bol neskôr znížený na 10 rokov.

Vo väzení Janka jeho spoluväzni obdivovali a vyhľadávali jeho spoločnosť nielen pri práci, ale aj v barakoch, pretože u neho nachádzali vzácnu schopnosť empatie, láskavé porozumenie, pohodu, nádej a radosť. Janko Havlík totiž vo svojej podstate nikdy neprestal byť vincentínskym novicom a bohoslovcom. Naopak, práve tu vo väzení, uprostred týchto „stratených existencií“, ba neraz i skutočných zločincov a vyvrhľov plných zúfalstva či nihilizmu objavil, že aj keď nemôže byť misijným kňazom, môže byť misionárom.

Janko Havlík prijal Jáchymovské lágre ako Božiu výzvu, aby svoju misionársku horlivosť začal meniť na skutky. O tom, že tomu tak naozaj bolo, svedčia mnohé z existujúcich písomných či audiálnych svedectiev tých, ktorí s ním žili na barakoch i v podzemí a zdieľali s ním podobný osud, ako bol ten jeho. Svojmu blízkemu priateľovi, krajanovi a spoluväzňovi Antonovi Srhoľcovi raz povedal: „Prípadám si tu ako na misiách. Veď lepšie a náročnejšie pôsobisko by si nemohol želať žiaden misionár.“

Koncom apríla bol na základe zinscenovaného obvinenia z konšpirácie s údajnou vlastizradnou skupinou „Tomášek a spol.“ eskortovaný do vyšetrovacej väzby v zlopestných samotkách v Prahe - Ruzyni, kde boli vyšetrované obeť psychicky mučené v „bielych rukavičkách“, tzv. „vymývaním mozgu“. Druhý súd Janka Havlíka sa konal začiatkom februára 1959 v Prahe. Janko Havlík dostal trest - jeden rok odňatia slobody navyše - za napádanie štátneho zriadenia.

A skutočný trest, ktorý sa Jankovi Havlíkovi stal osudným, sa skrýval v tom, že každý väzeň, ktorý sa dopustil trestného činu vo výkone trestu, bol právne vyňatý z možnosti udelenia milosti. V tom čase už bol Janko Havlík ťažko chorý na srdce a bez potrebnej operácie bola šanca na jeho prežitie nulová.

V máji 1959 bol Janko Havlík eskortovaný do Valdic na „kartouzy“, na najprísnejšie strážené oddelenie „pre prominentných zločincov“, akými vtedy boli P. Štefan Krištín, CM - Jankov niekdajší špirituál, ale aj ich provinciál P. Ján Hutýra, CM; či vtedy už 83-ročný otec biskup Ján Vojtaššák.

Začiatkom októbra 1960 je Janko eskortovaný do väzenia v Prahe na Pankráci, kde je nasadený na ťažké betonárske, neskôr železo-konstruktívne práce. Ťažko chorý Janko Havlík koncom júla 1961 skolabuje, jeho stav vyžaduje okamžitú hospitalizáciu. V takejto situácii si podáva Janko Havlík žiadosť o milosť, ktorú opäť - ako nepriateľ štátu - nedostane.

Tu už ale zodpovední spozornejú. Jankov stav je natoľko vážny, že mu hrozí smrť. To okrem toho, že ako väzeň - robotník už nie je užitočný (je skôr príťažou) znamená, že jeho smrť by sa mohla zmeniť v nežiaduce martírstvo. A to je pre zriadenie naozaj nebezpečné.

Na smrť chorý Janko je teda urýchlene eskortovaný do väzenskej nemocnice v Ilave.

Nemocničné lôžko - ako to sám napísal - sa pre neho stáva „obetným oltárom, na ktorý kladie namiesto hostie svoje vlastné telo“.

V snahe vyhnúť sa jeho úmrtiu vo väzení je Janko dňa 29.10.1962 - jedenásť rokov od zatknutia - prepustený na slobodu. Napriek všetkej láske a starostlivosti rodiny, ale aj pre nemožnosť vykonania operácie, sa Jankov stav drasticky zhoršuje, napriek tomu je na neho nasadená ŠTB, ktorá sleduje každý jeho krok.

V dôsledku prežitého psychického a fyzického týrania a neľudského zaobchádzania Janko dňa 27. decembra 1965 v Skalici zomiera.

Celkom sám.. opustený ako Kristus na Golgote, Janko Havlík zomrel na jednej zo skalických uličiek, opretý o domovú popolnicu. Priniesol tú najvyššiu obeť, pre vieru v Krista a vernosť povolaniu obetoval sám seba. Jeho slová: „Čokoľvek sa v živote stane, je treba aby človek zostal verný Kristovi“, nech nám znejú aj do dnešných dní. Zachovajme vernosť Kristovi a jeho Cirkvi za každých okolností. Nedovoľme časom a okolnostiam zmeniť naše postoje, prispôbiť ich móde a požiadavkám doby. Pretože pravé hodnoty a pravdy sú nemenné a trvácne bez ohľadu na to, ako sa mení svet a spoločnosť okolo nás.

Silvia Lehutová

Janko so sestrou Máriou

Zdroj informácií: Helena Sláviková, Stručný portrét - skrátená verzia dokumentovaného životopisu „ZOMREĽ POSTOJAČKY“

Slávenie sviatku nášho zakladateľa sv. Vincenta de Paul v provinciálnom dome
sestier vincentiek v Nitre a premiéra dokumentárneho filmu „Hutyra“.

Stalo sa vo Vincentskej rodine

- zorganizovali sme -
- navštívil nás - zúčastnili sme
- sa - slávili sme - stretli sa
- vyzbierali sme - putovali
- sme - prijali svätenie - zložili
- sluby po prvý...

SEPTEMBER

5. **SVDP** Bývalá prezidentka SVDP p. Magdaéna Boledovicová získala cenu Matky Terezy z Kalkaty za prácu na sociálnom poli
6. **DEPAUL** Bašavel – podujatie pre klientov nocľahárne sv. Vincenta
9. **MISEVI** Celosvetové online stretnutie členských organizácií MISEVI International
12. **DKL** Požehnanie novej kaplnky v Levickej komunite
- 15.-16. **ZMM** Johnyfest Šaštín - Dubovce - Skalica
- 15.-19. **SMVS** Letecká púť Rodiny Nepoškvrnenej do Lúrd
20. **DKL** Sestry z Banskej Bystrice v relácii LUPA na Rádiu Lumen
- 22.-24. **ZMM** Duchovná obnova v Mlynčekoch
27. **VR** Slávenie sviatku nášho zakladateľa sv. Vincenta de Paula v provinciálnom dome sestier vincentiek v Nitre a premiéra dokumentárneho filmu „Hutyrá“.
28. **DEPAUL** Depaul pod hviezdami – večer v Letnej čítárni U červeného raka s ľuďmi a pre ľudí bez domova
30. **SMVS** Stretnutie dobrovoľníkov Rodiny Nepoškvrnenej so sestrami v Ružomberku

OKTÓBER

- 6.-8. **ZMM** Duchovná obnova v Hronskom Beňadiku
8. **ZMZ** Založenie ZMM vo farnosti Zvolen-Západ
- DEPAUL**
10. Medzinárodný deň ľudí bez domova
10. **DEPAUL** Deň otvorených dverí v Útulku a ZOS a sv. Lujzy de Marillac a oslava 15. výročia založenia útulku a ZOS
10. **DEPAUL** Začiatok vysielania podcastu Depaul Slovensko s názvom Ulica nie je domov
17. **ZMM** Založenie ZMM v Bajerove
18. **ZMM** Založenie ZMM v Podhradovej
- 20.-22. **ZMM** Predsedníctvo ZMM v BB
21. **ZMM** Stretnutie vedúcich ZMM rožňavskej diecézy v Revúcej
24. **DKL** S. Petra Jedličková v diskusii „SPÝTAJ SA CIRKVI“

NOVEMBER

4. ZMM Deň s chudobnými v Košiciach
5. ZMM Ukončenie formácie aktívnych členov v regióne Sever a prijatie nových AČ v Žiline
8. ZMM Prijatie do ZMM v Leviciach
- 9.-11. DEPAUL Ulica nie je domov - happening vo výklade DD Prior s cieľom zvýšiť povedomie o koncepte Housing First
10. ZMM Prijatie do ZMM Nitra - Zobor
11. ZMM Deň s chudobnými v Dolnom Kubíne
14. SVDP Helena Pastrnáková - predsedníčka konferencie sv. J. de Jacobis nominovaná na ocenenie Srdce na dlani
18. DKL Slávenie Dňa chudobných v Košiciach
18. ZMM Duchovné cvičenia pre členov regiónu Východ s vdp. Romanom Haškom v Bardejove
19. ZMM Ukončenie formácie aktívnych členov v regióne Západ a prijatie nových AČ v Nitre
20. SMVS Obnova sľubov s.M.Vianney v Ríme
22. ZMM Založenie ZMM v Revúcej, Revúčke a Muránskej Zdychave
23. ZMM Založenie ZMM vo farnosti Rožkovany
- 24.-26. CM Duchovná obnova pre mladých mužov v Bijacovciach
25. ZMM Národné kolo vincolympiády v BB
26. ZMM Ukončenie formácie aktívnych členov v regióne Východ a prijatie nových AČ v Prešove
29. ZMM Prijatie do ZMM v Šenkviaciach

DECEMBER

5. ZMM Založenie ZMM vo farnosti Kolta
8. DEPAUL Spustenie zimnej kampane Strhnime z ľudí bez domova ponížujúce nálepky
8. ZMM Prijatie do ZMM v Rabčí a Bratislave
9. VR Biskup Jozef Haľko navštívil v Chicagu Slovákov, ktorých vedie vincentín P. Stanislav Bindas
- 9.-17. CM Ľudové misie v Lokci
10. DEPAUL Hudobný festival Doma dobre v nočlahárni sv. Vincenta
14. VR Sv. Otec Fratišek rozhodol o zaradení Božieho služobníka Janka Havlika medzi blahoslavených
- 15.-17. MISEVI Predvianočné formačné stretnutie členov Misevi v Bojniciach
16. DEPAUL SWAP zimných bünd pre ľudí bez domova
17. ZMM Založenie ZMM v Dubodielci, Veľkej Hradnej a Címennej
28. ZMM Volejbalový turnaj v Plavči
- 28.12.-3.1. MISEVI Púť MiSeVi do Medjugorja
- 30.12.-1.1. ZMM Silvester v BB
30. DEPAUL Depaul Slovensko získalo ocenenie SRDCE NA DLANI
30. DEPAUL Benefičná pop-up večera s Michalom Kordošom

JANUÁR

8. **DKL** Do večnosti nás predišia bývalá generálna matka Evelyne Franc
15. **VR** Stretnutie predstavených vetiev Vincentskej rodiny v Nitre
19. **SMVS** Začiatok slávenia Mariánskeho roka a prijatie putovnej kaplnky Podomovej návštevy Panny Márie Zázračnej medailly určenej pre komunitu SMVS
- 19.-21. **MISEVI** Valné zhromaždenie a voľby nového koordinačného tímu v Nitre
20. **MISEVI** Oslava 10. výročia založenia Misevi na Slovensku v Nitre
23. **DEPAUL** Stretnutie riaditeľa Depaul Slovensko Jozefa Kákoša s prezidentkou SR Zuzanou Čaputovou
31. **SMVS** Príchod kandidátky Bibiány do Kongregácie Satmárok

FEBRUÁR

- 9.-11. **ZZM** Duchovné cvičenia pre členov ZZM s P. Dadom SJ v Prešove
10. **DEPAUL** DOBROBORCI – Charitatívne hromadné otužovanie pre ľudí bez domova
18. **ZZM** Založenie ZZM v Šarišských Dravcoch
- 23.-25. **DKL** Vincentský víkend „Láska je vynaliezavá“ v PD v Nitre
24. **NZ SKL** Duchovná obnova pre členky NZ SKL v Soblahove

Adoptuj si posteľ

Pomôžme ľuďom bez domova vrátiť sa späť do spoločnosti. Staňte sa pravidelnými darcami a podporte dlhodobé programy organizácie Depaul Slovensko na www.adoptujsiposteľ.sk. Pretože za každou hanlivou nálepkou sa skrýva človek. Ďakujeme, že vám záleží.

DEPAUL
Ulica nie je domov

Pridajte sa k nám

V Depaul Slovensko, n.o. sme denne pre viac než 350 ľudí bez domova. Pomáhame im v teréne, ošetrovni, centre mesta, útlukoch pre chorých ale i najväčšej nízkoprahovej nocľahárni v strednej Európe. Podporujeme ich v integrácii a pri hľadaní dostupného bývania. Pretože každý človek by mal mať miesto, ktoré môže nazvať svojím domovom...

*Podajte s nami pomocnú ruku,
staňte sa súčasťou tímu*

Depaul

Združenie mariánskej mládeže

DARUJTE
2%

Aj vďaka vašim 2 % môžeme deťom
a mladým prinášať veľa dobrého.

ĎAKUJEME

Združenie mariánskej mládeže, o. z.
Oravská 10, 949 01 Nitra
IČO: 37860399

POZVÁNKA NA DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ:

nedeľa 22. 9. 2024 – Deň otvorených dverí v Hospíci Milosrdných sestier v Trenčíne. Príďte spolu s nami zbúrať predsudky o hospicioch a zomieraní a podporiť dobrú vec. Zistiť ako to u nás vyzerá, čo ponúkame, a že je to u nás skôr o živote, láske a domove.

PONUKA PRACOVNÝCH MIEST:

Hospic Milosrdných sestier v Trenčíne ponúka voľné pracovné miesto pre LEKÁRA, SESTRU, SOCIÁLNEHO PRACOVNÍKA, OŠETROVATEĽA. Viac informácií tu: <https://www.hospicn.sk/ponukame/volne-pracovne-miesta>

POZVÁNKA NA DUCHOVNÚ OBNOVU PRE ŽENY:

Milosrdné sestry sv. Vincenta – Satmárky vo Vrúcku – v tichom a krásnom prostredí, ponúkajú duchovnú obnovu pre ženy v daných termínoch:

1) 9.-1.5.2024 2) 23.- 26.5.2024 3) 13.- 16.6.2024 4) 19. - 22.9.2024

Prihlásiť sa môžete na tel.čísle: 0910 339 158 alebo na sestra.belarmina@gmail.com

STRETNUTIE RODINY NEPOŠKVRNEJ

z príležitosti nedežítých 100. rokov narodenia sr. M. Bernadety Pánčiovej, zakladateľky Rodiny Nepoškvrnenej, sa uskutoční 8. júna 2024 (sobota) na pútnickom mieste v Gaboltove. Srdečne Vás pozývame a tešíme sa na stretnutie s Vami. Podrobný program celého stretnutia postupne uverejníme na stránke www.rodinaneposkvrnenej.sk

DARUJ SVOJE

2 %

A MY Z NICH
POUŽIJEME

100 %

NA PRÍPRAVU
NOVÝCH
MISIONÁROV

WWW.MISEVI.SK

ĎAKUJEME!

MISEVI SLOVAKIA
VINCENTSKÍ LAICKÍ
MISIONÁRI

NÁDEJ

DOMOV SOCIÁLNYCH SLUŽIEB - KRUPINA

Aj vďaka Vaším
2 % z daní
sme mohli
spolufinancovať kúpu
elektrického zdviháka,
ktorý využívame na
presun našich klientov.

**Prosíme o Vašu
podporu aj v tomto
roku 2024.**

Ďakujeme.

*DSS "Nádej" Krupina, n. o.
Sládkovičova 41/10
963 01 Krupina*

*Obchodný názov pre vyhlásenie 2 %:
DOMOV SOCIÁLNYCH SLUŽIEB
NÁDEJ KRUPINA N. O.
IČO: 37954202*

Tel.: 045 /55 12 676

tlačivo VYHLÁSENIE

ĎAKUJEME

Naše aktivity si môžete pozrieť:

www.nadejkrupina.sk

Domov sociálnych služieb "Nádej" Krupina, n. o. **45**

Vincentská rodina organizuje
18. r o č n í k
celoslovenskej verejnej zbierky

Boj proti hladu 2024

pomôžte nám zmierniť chudobu

POMÔČŤ MÔŽETE:

- modlitbou
- IBAN: SK72 6500 0000 0000 2028 6026
- kúpou medovníkového srdiečka
- QR kódom (je prednastavený na 10€, ale je možné upraviť sumu na nižšiu alebo vyššiu)

Vincentská rodina organizuje 18. ročník celoslovenskej verejnej zbierky *Boj proti hladu*

**Termín konania
zbierky:**

1. 3. 2024 – 31. 1. 2025

**Haiti - Honduras -
Albánsko - Rusko -
Ukrajina - Slovensko**

**Modlitba sprevádzajúca
zbierku:**

Milujúci Boh Otec,
tvoj Syn Ježiš Kristus povedal,
že chudobných budeme mať
vždy medzi sebou. Prosíme Ťa,
Bože, nech nás Duch Svätý
naučí poznávať potreby
núdnych.

Podľa vzoru sv. Vincenta, zapál
v srdciach ľudí dobročinnú
lásku, aby sme
v chudobných spoznali tvár
Tvojho trpiaceho Syna.
„Otče náš...“

**NAŠE MISIE
V TÝCHTO KRAJINÁCH
STE V MINULOM ROČNÍKU
PODPORILI SUMOU
198 462,48 - EUR**

Na Slovensku sme cez diela sestier vincentiek pomohli:

- potravinovou pomocou rozvedenej matke samoživiteľke a jej deťom v Bardejove
- deťom zo sociálne slabých, viacpočetných, alebo rozvedených rodín v Bratislave uhradením obedov v školskej jedálni a zaplatením poplatkov za školskú družinu
- nepretržitou pomocou ľuďom bez domova v Košiciach: denným výdajom teplej polievky a chleba, poskytovaním šatstva, obuvi, hygienických potrieb, vybavovaním dokladov, získavaním potrebných liekov a ošetrovania, pomocou s hľadaním stabilného ubytovania a práce

**Všetky naše projekty a ďalšie informácie nájdete
na www.bojprotihladu.sk**

**„Nikdy neodvracaj svoju tvár od chudobného“ (Tob 4, 7).
Myšlienka pápeža Františka k svetovému dňu chudobných**

ZÁVÄZOK MISIJNEJ SPOLOČNOSTI:

**Každý kňaz Misijnej spoločnosti raz mesačne obetuje
svätú omšu
za dobrodincov podporujúcich diela Vincentskej rodiny.**

VINCENTSKÚ RODINU TVORIA:

Národné združenie Spolkov kresťanskej lásky
sv. Vincenta de Paul na Slovensku (NZ SKL),
Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul (CM),
Spoločnosť Dečr kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul (DKL),
Spolok sv. Vincenta de Paul na Slovensku (SVdP),
Združenie mariánskej mládeže (ZMM),
Kongregácia Milosrdných sestier sv. Vincenta de Paul -
Satmárky (SMVS) s Rodinou Nepoškvnenej,
Združenie Záračnej medaily (ZZM),
Spoločnosť Máriiných sestier Záračnej medaily
(Máriine sestry - MS),
DEPAUL SLOVENSKO n.o.,
Vincentští laici misionári (MiSeVi)

Šaštín
31.8.2024

BLAHOREČENIE
BOŽIEHO SLUŽOBNÍKA
JÁNA HAVLÍKA

Prosíme o podporu modlitbou
alebo príspevkom na účet blahorečenia
IBAN: SK07 0900 000 0052 1257 3655

Poznámka pre prijímateľa: HAVLIK

Prípadne platbou cez QR kód

**JÁN
HAVLÍK**
mučeník vernosti

www.janhavlik.sk

